

AARTEET

31 KYSYMYSTÄ JUMALALLE LIITTYEN ANTAMISEESI

1. Kerta toisensa jälkeen Sanassasi, Herra, tuot esille suoran yhteyden sen välillä, että koemme armon ja ilmaisemme armoa antamisen kautta. Armo on sinun salamasi ja antamisemme on ukkonen vastauksena sille. Tämä on siis kysymykseni: Ilmaiseeko antamiseni taso sen, että olen huomionnut ja omaksunut koko armosi sen täyteydessään elämässäni? Vai ilmaiseeko se sen, että minun tulee huomioida ja vastata armoosi syvemmillä tavalla ja kokosydämisesti?

2. Kor. 8:7,9; 2. Kor. 9:15; Room. 8:32

2. Isä, voiko olla niin, että kasvatit minut - niiden rahavarojen kanssa, jotka olet minulle uskonut - juuri tätä aikaa varten? Onko enemmän kuin sattumaa, että olet uskonut minulle juuri tällaiset resurssit juuri tällaisena aikana historiassa, kun ennenkuulumaton määrä ihmisiä on suuressa tarpeessa ja on myös ennennäkemättömiä tapoja ja mahdollisuuksia auttaa heitä?

Ester 4:14; Apt. 17:26; Ef. 2:10

3. Kiertyykö elämäni Sinun ympärillesi? Avaa silmäni, Isä. Mistä pidän kiinni, joka ryöstää minulta tämänhetkistä iloa ja tulevaa palkkiota? Mitä vartioin ja pidän itseäni varten, joka estää minua luottamasta Sinuun kokosydämisesti? Koska rahalla ja tavaralla on massaa, ja massa vastaa painovoimaa, ja painovoima pitää meidät kiertoradalla, mitä voin antaa, mikä antaisi minulle suuremman vapauden? Mitkä "minun" varoistani voin antaa Sinulle niin, että Sinä voit olla minun painovoimani keskipiste?

Luuk. 16:13; Ps. 42:2-3; Matt. 5:6

4. Herra, kunnioitanko Sinua minulle uskomiesi varojen omistajana ja toimitusjohtajana? Vai kohtelenko sinua vain taloudellisena neuvonantajana, jolle maksan palkkiota (2%, 10%, vai...)? Olenko käyttäytynyt kuin omistaisin kaupan ja Sinä työskentelisit minulle sen sijaan, että tunnistaisin sinun omistavan sen ja että minä työskentelen sinulle?

3. Moos. 25:23; 5. Moos. 10:14; 1. Aik. 29:11-12

5. Mihän yhteisössäni - tai koko maailmassa - haluat minun menevän, näkemään ja olemaan osallisena fyysisten tarpeiden täyttämistä Kristus-keskeisen palvelutyön kautta? Soppakeittiöön? Kaupungille? Vankilatyöhön? Aborttia vastustavaan työhön? Lyhytaikaiselle lähetyksmatkalle tai pitkäaikaiseen palvelutyöhön ulkomaille osana Sinun innostavaa suunnitelmaasi minulle ja perheelleni?

Jer. 22:16; Snl. 28:27; Room. 10:13-15

6. Herra, mietin: Miksi olet uskonut minulle suurempaa rahallista siunausta kuin mitä minulla aiemmin on ollut? Oletan, että olet tehnyt sen nostaaksesi elintasoani. Mutta nyt kysyn: "Onko se kuitenkin sen sijaan, että nostaisin antamiseni tasoa?" Näenkö itseni todella Sinun asioidesi toimittajana? Vai oletanko, että koska olet laittanut jotain käsiini, minun tulee pitää se itselläni? (Jos pidän kiinni jostain, mitä haluaisit minun antavan, voiko joku kenelle tarkoittit sen, jäädä ilman?)

2. Kor. 9:11; 2. Kor. 8:14; Apt. 11:29

7. Herra Jeesus, olenko kerännyt liikaa? Olenko sallinut harkitsemattoman rahankäytön ja

kerääntyvän velan vaikuttaa antamiseeni sinulle? Olenko sanonut: "Ei ole riittävästi annettavaksi" säilyttäen kuitenkin rahankäytön samanlaisena varmistaen, ettei ole riittävästi annettavaksi? Annanko samassa suhteessa sinun suureen siunaukseesi minun suhteeni? Ottaen huomioon, että vaadit kolmea kymmenystä köyhimmiltä israelilaisilta, onko todella mahdollista, että odottaisit vähemmän minulta, joka elän suhteellisen varakkaasti, tunnen Jeesuksen armon ja olen Pyhän Hengen asuttama ja voimaannuttama?

Snl. 3:9-10; Snl. 22:7; 1. Kor. 16:2

8. Herra, olen toisinaan miettinyt, mikset siunaa minua enemmän taloudellisesti? Voisiko olla niin, että olen käyttänyt rahaa ensin itseeni sen sijaan, että olisin antanut Sinulle ensihedelmät siitä, mitä olet antanut?

Hagg. 1:4-11; Mal. 3:8-11; Luuk. 6:38

9. Herra, sinä kehuit köyhää leskeä siitä, että hän antoi kaikkensa Sinulle, jättämättä mitään itselleen. Onko siis ikinä vastuutonta, että annan sinulle nyt - riippumatta tilanteestani - sen sijaan, että odotan myöhempään? Olenko langennut siihen valheeseen, ettei minulla vain ole riittävästi antaakseni, riippumatta siitä, että suurimmat esimerkit antajista Raamatussa olivat köyhiä?

Mark. 12:43-44; 2. Kor. 8:1-4; Gal. 6:9-10

10. Anna minun ymmärtää ajatuksesi tässä Isä, koska se on niin erilainen ajattelumalli: Kunniottaisiko se sinua, jos päättäisin perustasolla riittävän tulotason ja varat elämiselle, ja sitten yksinkertaisesti antaisin kaiken, mitä annat sen ylitse? Ja siinä prosessissa opettaisitko minua olemaan kiitollisempi ja tyytyväisempi?

Saarn. 5:10-12; Hoos. 13:6; Fil. 4:11-13

11. Herra Jeesus, koska taloudelliset varannot tulevat palamaan sinun paluusi yhteydessä, niin tulevatko maan päällä keräämäni omaisuus, tilit ja omistukset katoamaan, mikäli tulet takaisin minun elinaikanani? Tuleeko niistä arvottomia, aivan kuin pussillinen Suomen markkoja euroon vaihtumisen jälkeen? Oliko Luther oikeassa sanoessaan: "Kaiken, mitä olen pitänyt, olen menettänyt, mutta kaiken, mitä olen antanut Jumalalle, se on edelleen minulla"? Oliko A.W. Tozer oikeassa sanoessaan: "Jokainen väliaikainen omistus voidaan kääntää iankaikkiseksi vauraudeksi; kaikki mitä annetaan Kristukselle, tulee välittömästi kosketuksiin kuolemattomuuden kanssa.

2. Piet. 3:10-13; Saarn. 5:15; 1. Kor. 9:24-25

12. Herra, tarvitsen apua ymmärtääkseni tämän. Tarkoittaako se, että olet uskonut rahojasi juuri minulle sitä, että haluat minun sijoittavan ikuisuuteen elämäni aikana sen sijaan, että siirtäisin sen vastuun lapsilleni? Pitäisikö minun antaa sinun päättää, minkä verran varallisuutta haluat minun uskovan heidän käsiinsä? Ja jos joltakin lapsista puuttuu talouden hallintaan tarvittavaa viisautta, niin eikö siinä tapauksessa olisi huono sijoitus uskoa varojasi heidän käsiinsä? Kun lapseni valmistuvat koulusta tai menevät työelämään, niin onko parempi uskoa heille taloudellista varallisuuttani vai ei? Auttaisiko se heitä vaeltamaan paremmin sinun kanssasi ja huomioimaan ikuisuuden, vai alentaisiko se heidän moraaliaan ja saisi heidät lopulta kompastumaan? Pitäisikö minun tehdä Kuten John Wesley ja vielä eläessäni jakaa suurin osa omasta omaisuudestani?

Snl. 20:21; Snl. 13:11; Snl. 17:26; 1. Kor. 4:2

13. Kuinka voin olla varma siitä, että minulle uskomasi omaisuus tulee palvelemaan sinua

kuolemani jälkeen? Miten voin tietää, että he kenelle uskon resurssini käyttävät sen edistääkseen Jumalan valtakuntaa? Jos lapseni ovat aikuisia ja itsenäisiä, pitäisikö minun vain antaa pois se mitä pystyn ja kun kuolen, jättää suurin osa jäljelle jäävästä seurakunnalleni, lähetystyölle tai palvelutyölle, joka on lähellä sinun sydäntäsi? Eikö minun pitäisi ohjata lapsiani odottamaan sinun kädestäsi tulevaa perintöä, minun käsieni sijaan? Eikö minun ja lasteni pitäisi yhtäläillä keskittyä taivaalliseen perintöön, jota voi kasvattaa uskollisella antamisella täällä ja nyt?

Matt. 25:34-35; 1. Piet. 1:3-4; Kol. 3:23-24

14. Isä, mitä iankaikkista haittaa siitä on, jos annan sinulle nyt niin paljon kuin voin? Tai päinvastoin, mitä iankaikkista haittaa siitä seuraa, jos annan mahdollisimman vähän tai hidastelen antamisessani? Onko siitä mitään haittaa, jos annan liikaa liian aikaisin? Vai onko todellinen vaara siinä, että annan liian vähän liian myöhään?

Luuk. 16:10-12; Luuk. 19:17; Mark. 10:29-30; 2. Kor. 5:9-11

15. Selvä Herra, ajatellaan että kehoitat minua antamaan nyt. Ja jos hidastelen antamisessani, mistä tahansa syystä, onko mahdollista, että kuolen, ennen kuin saan mahdollisuuden enää antaa? (Tai häviääkö raha ennen kuin ehdin antaa sitä?)

Ps. 39:4-7; Saarn. 5:13-14 ja 8:8

16. Jos en vapauta ajoissa resurssejani valtakuntaasi niin onko olemassa se vaara, että alan keskittyä liikaa maallisiin aarteisiin taivaallisten sijaan? Jos hidastelen antamisessani, niin kovettuuko sydämeni kehoituksillesi antaa? Voiko olla, että en ole silloin valmistautunut ikuisuutta varten?

1. Tim. 6:17-19; Matt. 6:21; Hepr. 3:15

17. Koska minulla ei ole muuta vaihtoehtoa kuin jättää rahani tänne kun kuolen, niin olenko todellisuudessa edes "antaja" jos annan ohjata omaisuuteni (jonka sinä olet antanut väliaikaisesti minun huolehdittavakseni) eteenpäin vasta kuolemani jälkeen? Tietysti voi olla hyvä ohjata ne jaloon käyttöön, mutta koska siihen ei liity uhrausta eikä se vaadi uskoa sinuun, niin onko se edes antamista sanan varsinaisessa merkityksessä? Ryöstätkö itseltäni ilon ja palkkion ja ryöstätkö sinulta uskoni sinuun, kun pidän kiinni kuolemaani asti merkittävistä voimavaroista, jotka olisin voinut antaa iloiten sinulle jo eläessäni?

Fil. 4:17; Hepr. 9:27; Ef. 6:8

18. Isä, pörssit tai kiinteistöt eivät vedä vertoja ikuisille palkkioille, joita seuraa kun investoi sinun valtakuntaasi. Kuka voisi vetää vertoja sinun lupauksellesi 10 000 prosentin (eli satakertaisen sadon) korotuksesta? Joten miksi silmäni ovat niin usein kiinnittyneet väliaikaisiin maallisiin sijoituksiin, jotka antavat sääliittävän vähän takaisin? Herra, laajenna minun näkökykyäni, suurena uskoani ja kasvata kykyäni tehdä ikuisia sijoituksia.

Matt. 19:27-29; Hepr. 6:10; 2. Kor. 4:18

19. Herra, auta minua tekemään selkeitä päätöksiä siitä, mihin annan sinun rahasi. Auta minua erottamaan, ketkä hyötyisivät parhaiten antamastani rahasta ja ketkä taas käyttäisivät sitä väärin. Annanko sellaiseen tarkoitukseen, jota sinä eniten arvostat? Ooppera? Taidemuseo? Joku humanistinen yhdistys? Niin hienoja kuin nuo asiat saattavat olla, niin ovatko ne yhtä lähellä sydäntäsi kuin evankeliointi, opetuslapseuttaminen, kirkkojen perustaminen tai köyhien, vammaisten, vankien, syntymättömien lasten ja heidän äitiensä avustaminen?

Fil. 1:9-10; Tim. 5:3-5; Snl. 14:7

20. Sinä pyysit rikasta nuorta miestä antamaan pois kaiken ja seuraamaan sinua uskossa, niin voiko olla, että kutsuisit minut tekemään samoin? Olenko koskaan vaivautunut kysymään tätä sinulta? Sinä kutsuit Sakkeuksen antamaan pois puolet omaisuudestaan. Koska minä tienaan puolet enemmän kuin jotkut muut, niin olisiko minun kohdallani kohtuullinen Kristusta kunnioittava vaihtoehto antaa pois puolet omaisuudestani?

Luuk. 19:8-10; Matt. 19:21; Luuk. 14:33

21. Jos tekisin listan kaikista eduista ja resursseista, joita olet minulle uskonut, Herra, ja kysyisin mitä haluatkaan minun antavan pois, onko mitään sellaista - talo, auto, kiinteistö, eläkevarat, pankkitilit - jotka jätän pois listalta, tai kohtelen niitä asioina, joihin ei voi koskea? Käyttäydynkö niin kuin kaikki ei kuuluisikaan sinulle, vaan vain ylijäämät, se osa, jota en ole jo omistanut johonkin muuhun? Jos en laita kaikkea pöydälle, kysyen Sinulta mitä tahdot minun sen kanssa tekävän, olenko todella Sinun opetuslapsesi?

Ps. 24:1; 1. Kor. 6:19; Ps. 50:12; Hagg. 2.8

22. Isä, tunnet sydämeni läpikotaisin. Miksi roikun omaisuudessani valkoisin rystysin? Yritätkö todistaa jotain? Onko kyseessä ylpeys? Voima? Arvovalta? Itsekkyys? Epävarmuus? Pelko? Ymmärtämättä sitä, olenko tekemässä rahasta Jumalan korvikkeen? Materiaalisessa mielihyvän hankkimisessa, epäonnistunko kokemaan sen mielihyvän, jonka voi vain kokea Sinussa? Haluatko minun tekävän jotakin erilaista - ehkäpä radikaalisti erilaista - vahvistaakseni kaipaustani ja riippuvuuttani Sinusta?

Ps. 63:1, Kol. 3:4-6, Ps. 34:8

23. Elätkö kuullakseni toisten sanovan minusta 'Hän on mahtava menestys!' - vai kuullakseni Sinun sanovan minulle 'Hyvin tehty, hyvä ja uskollinen palvelijani'? Kun kohtaan sinut kasvoista kasvoihin, tulenko toivomaan, että olisin antanut vähemmän - vai enemmän? Jumala, auta minua armossasi kuroma kiinni väli sille, mitä annan nyt, ja mitä tuona päivänä toivon, että olisin antanut.

Luuk. 12:15, 2. Kor. 8:7, Apt. 10:1-4

24. Herra, aiheuttaako pelkoni terveyteen liittyvistä katastrofeista ja vanhasta iästä sitä, että pidätän antamistani? Tiedän, että kutsut minua olemaan viisas, mutta olenko mennyt liian pitkälle, siihen pisteeseen, että hamstraan ja kerään ahneesti tavaroita varastoon sen sijaan, että luottaisin?

Matt. 6:34; Snl. 3:5-6; Fil. 4:6, 19

25. Se on kamala ajatus, Isä, mutta kilpailevatko materiaaliset hyödykkeet kanssasi elämäni herruudesta? Onko hengellinen elämäni - ja perheeni hengellinen elämä - vahingoittunut vauraudestamme ja hullaantumisestamme vaurauteen? Onko totta, että antaminen on ainoa lääke materialismiin? Olenko antanut tarpeeksi kokeakseni sekä vapautuksen materialismista että riemullisen vapauden rahan ja asioiden tyranniudesta?

1. Tim. 6:7-11; Hes. 28:4-5, Ilm. 3:17-18.

26. Mihin tiettyyn asiaan olen ripustautunut, jonka haluat minun antavan pois? Olethan luvannut

minulle, että 'on siunatumppaa antaa'. Olethan luvannut minulle, että 'on siunatumppaa (iloiseksi tekevää) antaa kuin vastaanottaa', niin minkälaisia siunauksia ja iloa varastankaan itseltäni pitäessäni kiinni siitä, mitä haluat minun antavan pois?

Snl. 22:9; Apt. 20:35, 2. Kor. 8:13-15

27. Näytähän minulle, Jeesus: kuinka voin kommunikoida paremmin puolisoni kanssa ja rukoilla hänen ja lasten kanssa, jotta voimme kulkea yhdessä tätä riemastuttavaa antamisen tietä? Auta, Herra, meitä sekä johtamaan että rohkaisemaan toisiamme, jättämättä toisiamme taakse.

Snl. 19:14; 2. Kor. 9:7; Ef. 5:22, 25

28. Mitä minä teen - ja mitä minun tulisi tehdä, kouluttaakseni lapsistani säännöllisiä, iloisia ja antelijaita antajia?

Snl. 22:6; 1. Kor. 11:1 ja 16:2

29. Herra, ymmärrän, että suurimmassa osassa maailmaa, monien eri aikakausien aikana, minut nähtäisiin erittäin varakkaana (vaikka tässä ajassa ja paikassa olisin alempi- tai keskiluokkaa) oletko antanut käsiini näin paljon siksi, että olet siunannut minua antamisen lahjalla ja haluat minun oppivan käyttämään tätä lahjaa sinun kirkkaudeksesi? Olenko missannut siunauksen ja ilon koska en ole harjoittanut tätä lahjaa?

Room. 12:5-8; 2. Kor. 9:7; Gal. 6:9

30. Jos olen antaja, ketä olen saavuttanut ja mentoroinut antamisessa? Nöyryyden hengessä, kuinka voin jakaa muille antamisen ilosta? Jos jotkut meistä ovat rukouksen sotureita ja ovat kutsuttuja opettamaan muita rukoilemaan, niin ovatko jotkut meistä antamisen sotureita? Kutsutko sinä joitakin olemaan esimerkkinä muille; näyttämään, kuinka antaa ja rohkaisemaan toisia nostamaan rimaa antamisen alueella? (Pitäisikö minun pyrkiä olemaan antamisen soturi ja/tai etsiä ohjausta ja neuvoa tästä?)

2. Kor. 8:1-2; 9:2-3; 1. Kor. 29:1-14; Hepr. 10:24

31. Viisi minuuttia kuolemani jälkeen, mitä tulen toivomaan että olisin antanut silloin, kun minulla vielä oli siihen mahdollisuus? Isä, ei minun tietenkään tarvitse odottaa kuolemaani asti ymmärtääkseni tämän. Näytä tämä minulle, kun voin vielä antaa niihin asioihin, jotka ovat sydäntäsi lähellä - ja kokea ilon siitä, että tiedän toisten tulevan ruokituiksi ja autetuiksi ja tavoitetuiksi evankeliumilla, vastaanottaen käsistäni sen avun, jonka he tarvitsevat. Vahvista minua elämään jokainen päivä, koko elämäni loppuun täällä, katsoen eteenpäin taivaaseen ja keräten aarteita sinne. Auta minua odottamaan niitä sanoja, joita kaipaam kuulla Sinulta: "Hyvin tehty, sinä hyvä ja uskollinen palvelija... Tule herrasi ilojuhlaan!" (Matt. 25:21)

Matt. 16:27; Snl. 19:17; Matt. 10:42

(Ote Randy Alcornin kirjasta "The Treasure Principle" suom. "Aarteen periaate")